

Lyykian kieli

Lyykian kieli^[1] on muinaisessa Lyykiassa puhuttu kuollut kieli. Se kuuluu indoeurooppalaisten kielten heettiläiseen ryhmään.^[2]

Lyykian kieli tunnetaan kiveen hakattujen ja rahojen sisältämien piirtokirjoitusten perusteella.^[2] Ne edustavat kahta eri murretta, joista rakenteeltaan arkaaisempi tunnetaan nimellä *miljan*. Kirjoittamiseen on käytetty kreikkalaista muistuttavaa^[3] vähääsialaista kirjaimistoa.^[4]

Lyykialla ja luuvilla on yhteisiä piirteitä, joiden perusteella ne on yhdistetty erilliseksi heettiläisten kielten alaryhmäksi. Toisaalta niiden välillä on myös huomattavia eroja, jotka estävät yhteisen kantakielen rekonstruoinnin. Todennäköisempää onkin, että samankaltaisuudet ovat syntyneet murteiden välisen vuorovaikutuksen tuloksena.^[2]

Lähteet

1. Anhava, Jaakko: *Maailman kielet ja kielikunnat (3. painos)*, s. 91. Tampere: Gaudeamus, 2005. ISBN 951-662-734-X.
 2. Roger D. Woodard (ed.): *The Ancient Languages of Asia Minor*, s. 46. Cambridge: Cambridge University Press, 2008. ISBN 978-0-521-68496-5.
 3. Roger D. Woodard (ed.): *The Ancient Languages of Asia Minor*, s. 47. Cambridge: Cambridge University Press, 2008. ISBN 978-0-521-68496-5.
 4. *Lingvistitšeski entsiklopeditšeski slovar*, s. 267. Moskva: Sovetskaja entsiklopedija, 1990. ISBN 5-85270-031-2.
-

Noudettu kohteesta "https://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Lyykian_kieli&oldid=15791310"

Sivua on viimeksi muutettu 23. kesäkuuta 2016 kello 10.27.

Teksti on saatavilla Creative Commons Attribution/Share-Alike -lisenssillä; lisäehtoja voi sisältyä. Katso käyttöehdot.
Wikipedia® on Wikimedia Foundationin rekisteröimä tavaramerkki.
Ongelma artikkelissa?

Xanthoksen kivi lyykiankielisine piirtokirjoituksineen.